BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

ROBBEDOES

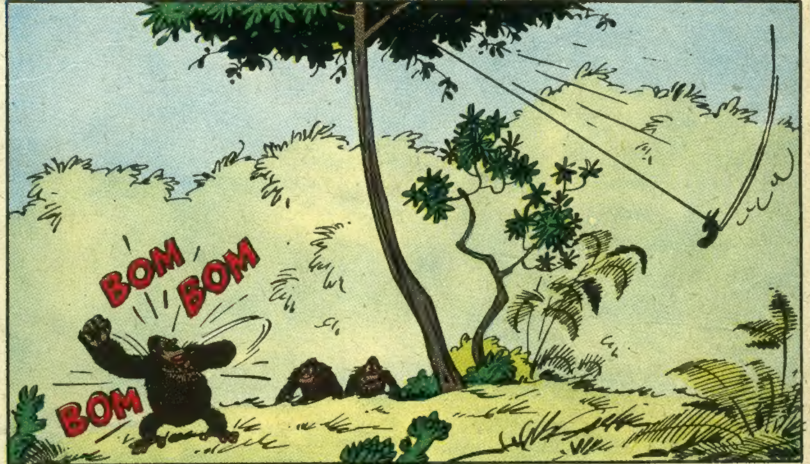
BUCK DANNY

WAAGT ZICH WAARSCHIJNLIJK IN HET HOL VAN DE LEEUW?

Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 861. - 27 September 1956. - 28 blz.

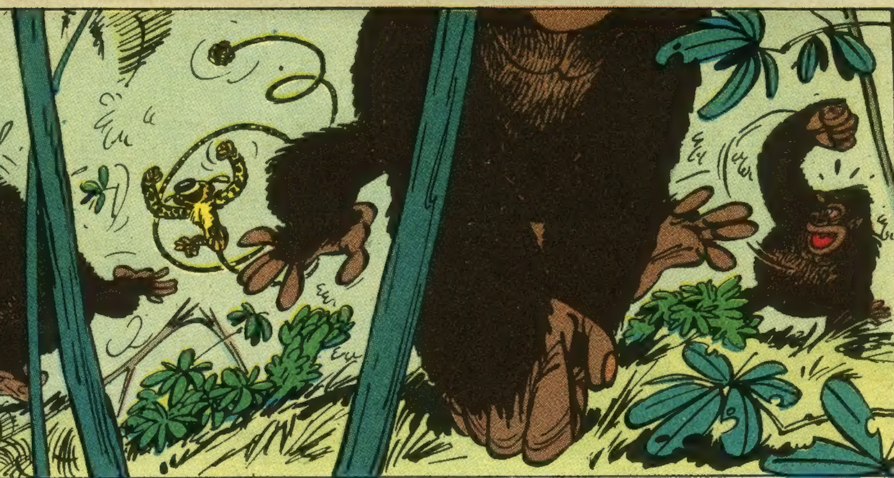

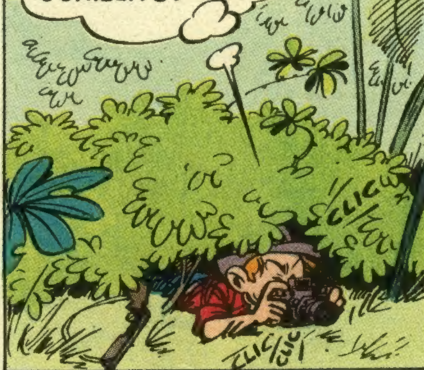

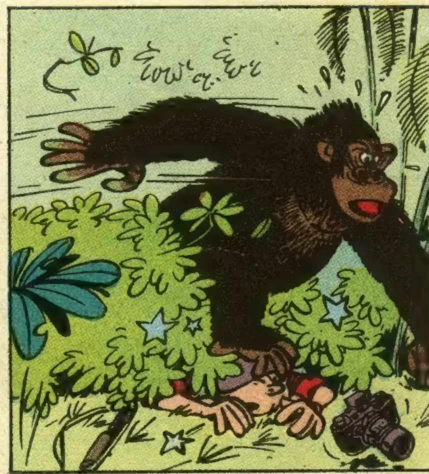

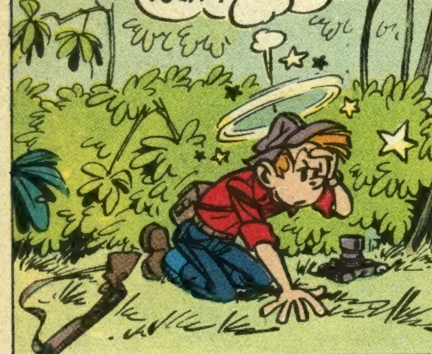

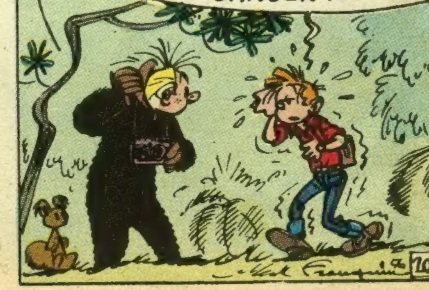

(Wordt vervolgd.)

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

De Gevangene in Carthago

de TIMOERS

(Wordt vervolgd.)

Snuffeltje vertelt over...

NATUURLIJK hebben jullie reeds allemaal over dit land gehoord en kun je er misschien zelf zeer veel over vertellen. Trouwens, je hebt er op school vast en zeker wat over geleerd.

Zou je daar nu toevallig helemaal niets meer van afweten, ja, dan moet Snuffeltje bekennen, dat het tijd wordt je geheugen eens even op te frissen. Maar dat geloof ik van mijn lezers toch niet. Ik ben er van overtuigd, dat jullie allemaal pientere en weetgrage rakkers en rakkeresjes zijn.

Over Hindoes, dat zijn die lui-met-of-zonder-baard en een tulband in plaats van een petje op hun hoofd, kun je hele boeken schrijven. Om van het land zelf maar niet te spreken.

Onze rakker **KARA BEN NEMSI** uit **Den Haag** weet dat natuurlijk allemaal, maar hij zou een beetje meer over de geschiedenis en het verleden van dit land willen horen.

Snuffeltje moet toegeven: het is geen dwaze vraag. Integendeel, ik vind het heel verstandig van hem. Trouwens, het is voor niemand een geheim, dat ik jullie nieuwsgierigheid altijd een beetje aanmoedig.

Hier komt het dan, iedereen ogen en oren open.

EEN OEROUD LAND

OVER de voorgeschiedenis van India weten we bitter weinig. Wat de geleerden ons wel kunnen vertellen is dat daar vele, zeer vele eeuwen voor onze tijdrekening, mensen woonden, die stenen werktuigen gebruikten. Ongeveer 10.000 jaar voor Christus verschenen hoogstwaarschijnlijk nieuwe volkeren met een iets fijnere cultuur. Dat duurde zo een tijdje tot zich omstreeks 2500 v. C. in de Indus-vallei een beschaving ontwikkelde, die vele eeuwen bloeide. De puinen van Mohenjodaro en Harappa zijn daar de stomme getuigen van. Deze beschaving bereikte een zeer hoog peil. Zij liet ons zelfs een beeldschrift na, dat we niet kunnen ontcijferen. Moord en doodslag betekenden het einde van deze steden. Omstreeks 1500 v. C. rukten woeste en barbaarse stammen de vallei binnen. Duizenden jaren nadien vonden een handjevol opgravers de skeletten van de ongelukkige bevolking onder het puin van hun gebouwen.

Met enige zekerheid kunnen we aannemen, dat de Ariërs (Indogermanen) deze invallers waren. Van deze mensen en hun maatschappij weten we allerlei omdat we in bezit zijn van een oeroude verzameling litteraire werken: de « veda's ». Deze hymnen werden eeuwenlang mondeling overgeleverd tot ze in het begin van onze tijdrekening op schrift werden gesteld. Door deze zeer « heilige » werken weten we ook zeer veel over de godsdienst van deze volkeren. Iets later ontstonden ook de heldendichten met grote Indische geschiedenisverhalen, waarin men nauwelijks de historische elementen van de verdichtsels kan onderscheiden.

Ondertussen begon deze Arische cultuur zich snel naar het Oosten en naar het Noorden te verspreiden.

Na de 6e eeuw v. C. onderwierpen Perzische koningen (Cyrus, Darius en Xerxes) een deel van het land, dat schatplichtig bleef tot in de tijd van Alexander de Grote.

Toen deed een nieuwe figuur zijn intrede: Boeddha (ongeveer 563-483 v. C.). Deze stichtte een nieuwe godsdienst, het boeddhisme, die nu naast het oude Brahmanisme van de Ariërs kwam te staan.

Deze nieuwe leer drong de Hindoes allerlei nieuwe gebruiken en voorstellingen op en vond veel aanhangers.

HONDERDEN KLEINE STAATJES

VAN een staatkundige eenheid was er ondertussen nooit spraak geweest. Pas na J. C. trachtten enkele vorstenhuizen (de Maurya's, de Bactriërs, de Koeshans en de Goepta's om maar de bijzonderste te vermelden) de leiding in handen te nemen. Meestal lukte het, maar niet voor lang.

Na de dood van de vorsten ontstond er weer een bont mozaïek van kleine staatjes en vorstendommen. Bovendien had je er het kaste-systeem, dat de bevolking in verschillende klassen indeelde. Niemand mocht met iemand buiten zijn kaste in contact komen, anders werd je onrein of besmette je zelf iemand anders.

Ook in India kwamen de Hunnen een woordje meepraten. Zij wierpen het rijk van de laatste Goepta-koning omver en maakten er een beetje herrie. Zo maar terloops, snap je?

Omstreeks 1000 drong het Islamisme in die oeroude land door. Twee eeuwen later vestigde een Turkse generaal te Delhi het middenpunt van 'n nieuwe Mohammedaanse staat. Verschillende sultans regeerden over het rijk en onderdrukten de Hindoes. Een gedeelte van India (het tegenwoordige Pakistan) nam deze godsdienst over. Maar ook dit nieuwe rijk viel weldra uiteen en versnipperde in ontelbare kleine staatjes.

In de XVIe eeuw deden de Mongolen hun intrede en in 1526 stichtte Akbar, afstammeling van Timoer Lenk een nieuwe staat onder één gezag. Zijn opvolger Akbar bracht grote welvaart en bloei in het land maar na zijn dood begon de kracht van de Mongoolse vorsten weer af te nemen en de Indische prinsen kwamen weer aan de macht.

HET KEIZERRIJK

OMSTREEKS deze tijd verschenen vreemde h a n d e l a a r s aan de kusten van het land: Portugezen, Engelsen, Nederlanders en Fransen. Na een reeks oorlogen en intrige's wist Engeland zijn mededingers van zich af te slaan en in het midden van de 18e eeuw begon de onderwerping van het land aan de Britse kroon. In 1877 wordt koningin Victoria keizerin van India.

Hiermee wordt een oude droom werkelijkheid: eenheid in het millioenenland.

Tot na de laatste wereldoorlog waait de « Union Jack » over het onmetelijke gebied, daarna wordt het in twee nieuwe staten verdeeld: India en Pakistan.

Vergeleken met de duizenden jaren Indische geschiedenis kunnen we deze koloniale tijd zeer kort noemen. Niettemin heeft deze Europese indringing mogelijkheden geboden tot het oprichten van nieuwe staten met Westerse opvattingen.

Het is ook begrijpelijk, dat dit land, dat voortdurend aan invallen van buitenuit heeft blootgestaan een bonte mengeling vertoont van verschillende volkeren en godsdiensten. Er worden zo maar 222 verschillende talen gesproken waarvan de voornaamste: het Hindi in India en het Punjaabs en het Bengali in Pakistan. Het Engels blijft er niettemin een belangrijke taal voor administratieve, commerciële en diplomatieke doeleinden.

Hiermee is het weeral afgelopen. Tevreden, rakker? Dan nemen we maar afscheid. Tot volgende week allemaal.

Met Robbedoes Vooruit en Vooraan.
Jullie aartstrouwe,

SNUFFELTJE.

REGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletje aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden al knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen Werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Een nikker kocht een slipjas,
Een bril en ook een hoed.
Hij dacht dat ie een heer was
Een heer zo zwart als roet.
Zo trok ie naar de buiten
En zei : « dat vind ik fijn
» Als de mensen naar me fluiten.
» 't Zal uit beleefdheid zijn... »

Dag, m'n beste rakkers, dag, m'n lieve rakkeresjes, hoe gaat het ermee ?

En wat denken jullie van die nikker met z'n slipjas, ongelooflijk niet ?

Maar daar hoor ik jullie al aankomen :

— Nee, Snuffel, dat is niet echt ! Daar lopen wij niet in ! Je vertelt alleen maar kolder.

Nu, misschien hebben jullie gelijk. Want ik weet zelf niet of die nikker wel werkelijk bestaan heeft. Maar wat echt is, dat is dat geval van P. K. met zijn slipjas.

— Toe, Snuffel, vertellen, hoor ik jullie zeggen.

Wel, ik zal me niet lang laten bidden. Hier heb je het :

Op een goeie morgen kwam Sjarel bij me aankloppen en vroeg me of ik daar niet een oude jas liggen had om er een... vogelschrik van te maken.

— Wel, Sjarel, zei ik, je treft het net. Gisteren heb ik op de zolder een oude jas zien rond slingeren. Je weet wel zo'n oude slipjas. Je kan dat ding gerust van me krijgen.

En Sjarel weg. Een halfuur later stond de vogelschrik al in de tuin te pronken. Toen kwam Piet binnen. De vent deed weer gewichtig :

— Heb je daar nergens mijn « rok » gezien ?

— Je wat ?...

— Mijn « rok ». Je weet wel, zo'n zwarte jas met slippen aan. Ik heb die vanavond nodig want ik moet naar een groot internationaal « congres ».

— O, dat ouwe ding ! Hangt in de tuin, man...

— In de tuin !... Hoe kom je erbij ? Ik vind het gewoon een schande van jullie dat mooie kledingstuk zo naar de bliksem te helpen.

Briesend als een wilde hengst liep Piet naar de tuin om dat spul terug te nemen. Hij was wit van woede. Je kon hem de hele namiddag aan het spreken niet meer krijgen.

Zo komt het, dat wij nu in onze tuin maar een doodgewone vogelschrik zonder slipjas hebben. Hij draagt slechts een versleten wollen trui en een oud geruit vestje.

En nu aan de slag, jongens ! De knollen wachten. Hier heb je de eerste :

DE STORM

De wind steekt op, de storm is daar.
De mensen en de dieren vluchten
Voor 't woest geweld en 't groot gevaar.
De bomen en de takken zuchten...

Met bonte vleugels vliegt een kraai
Hoogmoedig door de hemel.
Hij schiet omhoog, omlaag en draait
Verloren in een grijs gewemel...

Een nieuwe zon schijnt door 't lover.
In 't slijk vertrappelt ligt
Een dode kraai in 't schoon getover
Van vlekken zonnelicht...

Eigen Werk van
KLEINE BEVER uit **Zemst.**

Wel, beste rakker, misschien zul je moeilijk je eigen gedicht herkennen want er is heel wat aan gewijzigd. Je voelt zelf wel waarom. Ik moet bekennen, dat je werkelijk je best gedaan hebt en dat doet mij genoegen. Je bent trouwens nog zeer jong en iedereen zal begrijpen, dat je zo maar niet meteen volmaakte gedichten schrijven kunt. Het rhythme in je oorspronkelijke knol was niet slecht en het idee zelf kan ik buitengewoon noemen. Maar je verzen deden een beetje gebrekkig en ouderwets aan. Ik heb getracht er een frisser beeld van te maken. Natuurlijk mag je het als je eigen knol blijven beschouwen. Dat spreekt vanzelf. Ik heb alleen maar de woordenschat wat veranderd en het rijm een beetje verbeterd. Meen nu ook niet, dat Snuffel er wat ideaals heeft van gemaakt. Ik heb je alleen maar willen tonen wat je volgens mij zelf wel kunt, als je maar een klein beetje wil oefenen. Maar ik wil het onder geen stoelen of banken steken : je kunt wat en dat is het voornaamste. Als je een beetje ouder bent komt dat wel vanzelf. Geef de moed niet op en zend naar Snuffel al de verzen, die je

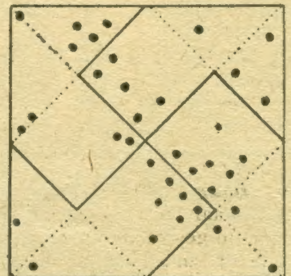
(Zie vervolg blz. 23.)

Eigen werk van TIMOER, uit Deurne.

WIE WEET HET ?

OPLOSSINGEN SPELEN Nr. 165

SPEL Nr. 1

SPEL Nr. 2

A. Mis, een hondsoor is een schuine steunbalk in een molen.

B. Juist.

C. Mis, het is een uit één stuk gehouwen monument.

D. Mis, opodeldoc is een smeersel tegen rheumatiek.

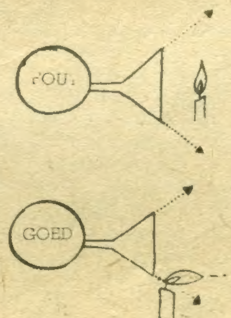
E. Juist.

SPEL Nr. 3

A = 3 (schorpioen) ;
B = 1 (leeuw) ;
C = 2 (walvis) ;
D = 4 (haas).

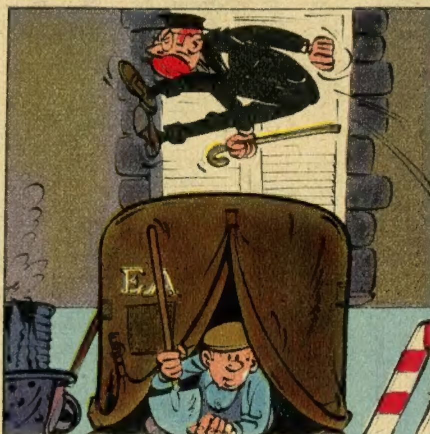
SPEL Nr. 4

Houd de rand van de trechter ter hoogte van de vlam. De uitgeblazen lucht verspreidt zich langs de wanden.

GUUS SLIM

door

PLENS

HÔTEL

E.CAVENS OUDE METALEN

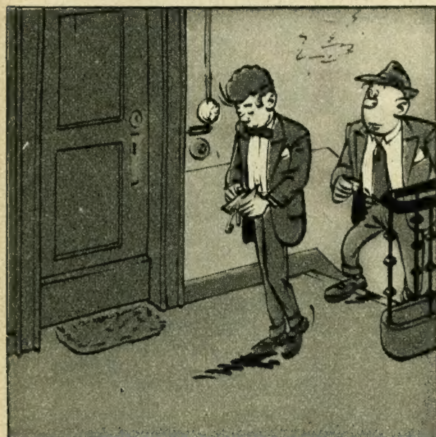

GUUS SLIM door Millieux

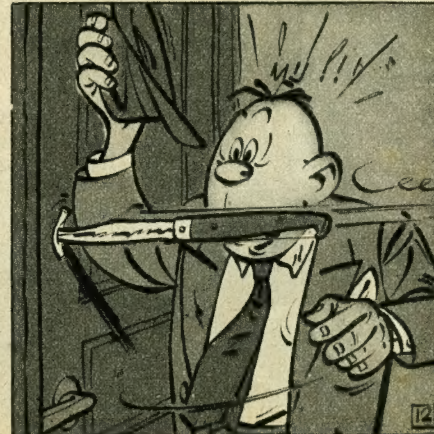

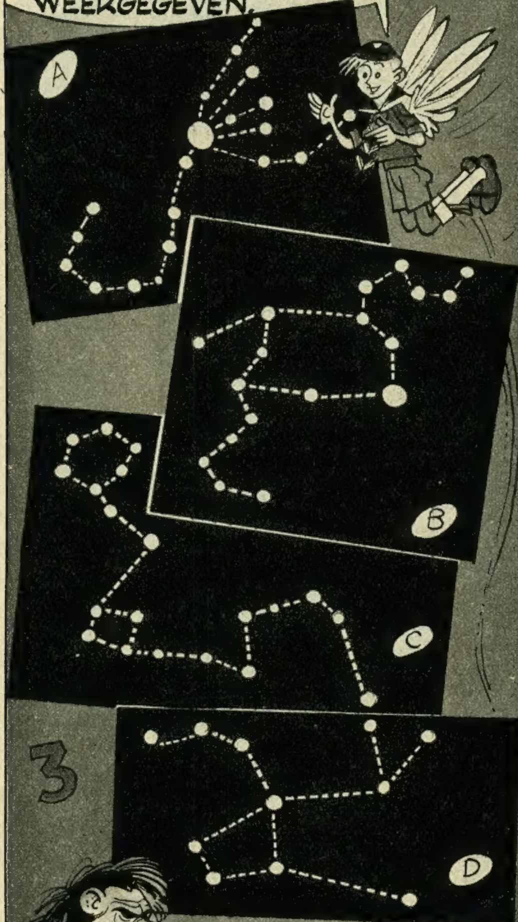
(Wordt vervolgd.)

WIE WEET HET ?

VAN STERREN GESPROKEN... ASTRONOMEN VOOR!

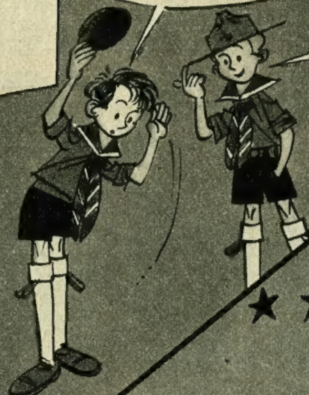
HIER ZIE JE STERRENBEELDEN. ZE DRAGEN ALLEMAAL DIERENNAMEN. OM JE OP WEG TE HELPEN HEBBEN WE HIERONDER DE BEDOELDE DIEREN WEERGEGEVEN.

WAT EEN STERREN!...

ZEG, MOWGLI... KUN JIJ DAT VIERKANT IN VIER GELIJKE STUKKEN VERDELEN, ELK MET EVENVEEL STERREN ERIN?

NU, KUN JIJ HET?

1

EN HIER IS WEER EENS HET SPEL VAN WAAR OF NIET?

2

HONDSOOR is een sterrenbeeld.... (A)
IMME is een andere naam voor bij (B)
MONOLIET is een synoniem voor kluizenaar (C)
OPODELDOC is een Keltische sagefiguur (D)
BOMBARDON is een koperen blaasinstrument (E)

EN KAN JIJ OOK DEZE KAARS IN EEN KEER UITBLAZEN DOOR DE TUIT VAN EEN TRECHTER?

MAKKELIJK!

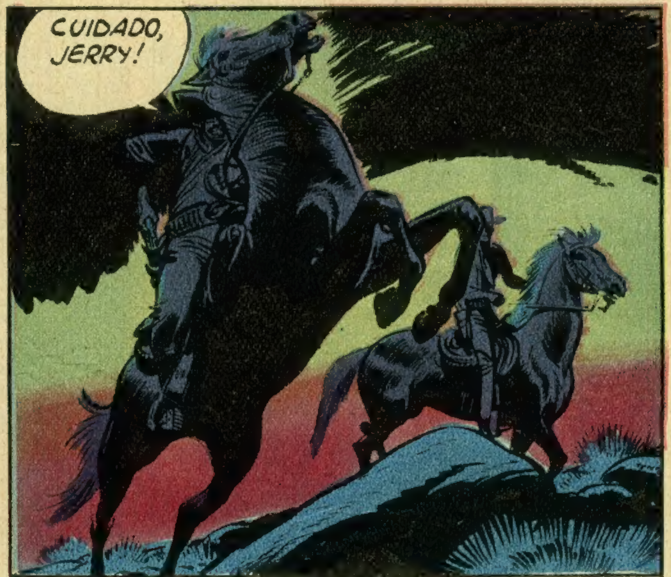
MAKKELIJK?... NIKS HOOR, MOWGLI HEEFT HET MIS!. DOE HET HEM MAAR EENS NA.... EN ALS HET NIET LUKT, KIJK DAN MAAR NAAR DE OPLOSSING..

HET GOUD VAN

HEB JIJ VERMOEDENS, ZEI JE?
WEL VERMOEDENS, MAAR GEEN BEWIJZEN!

CUIDADO, JERRY!

PAF
PAF
PAF

ZEG, WAT SCHEELT JOU?
KIJK, DAAR GLANSDE EEN WAPEN IN DE MANESCHIJN!

LINKS AF!

HM... IK GELOOF DAT PANCHO VISIOENEN HEEFT!

ZEG, IK HEB IETS GEVONDEN... HET IS NIET WAT IK DACHT... HEEL WAT BETER!
?

15
JE HAD GEEN BEWIJZEN... WAT ZEG JE HIERVAN?
DROMMELS! INDERDAAD! VLUG NAAR SAN FELIPE!

OUDE LENDER

TEKENINGEN VAN Jijé / TEKST VAN GOSCINNY

(Wordt vervolgd.)

Het ARENDSJONG

TEGEN DE MIDDAG KOMT EEN ZWAARGEHARNASTE RUITER VOOR HET SLOT RIJDEN EN VERZOEKT DE OPHAALBRUG NEER TE LATEN.

WELDRA TREEDT DE BARON MET ZIJN HARNAS AAN IN HET KRIJT OM ZICH MET ZIJN TEGENSTANDER TE METEN.

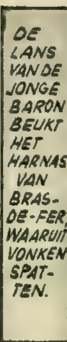

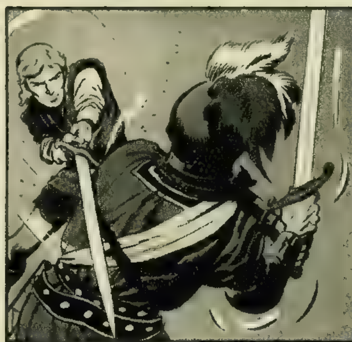

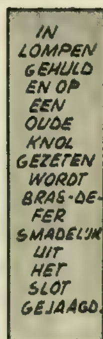

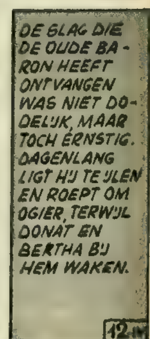

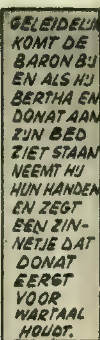

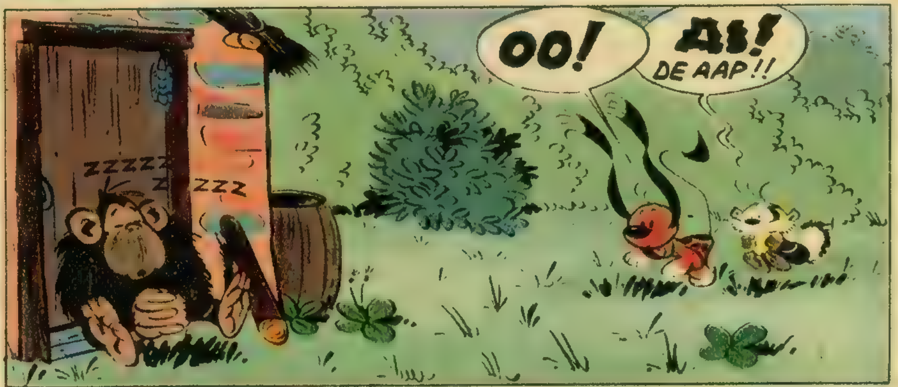

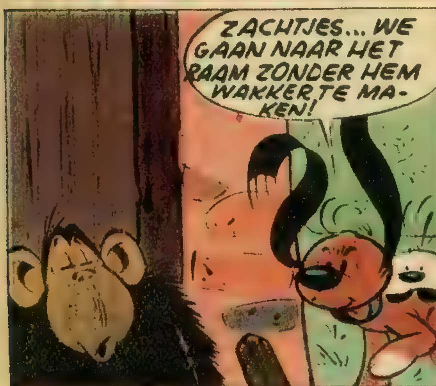

(Wordt vervolgd.)

WE MOETEN NU DOOR HET OPEN VELD. VOORZICHTIG!

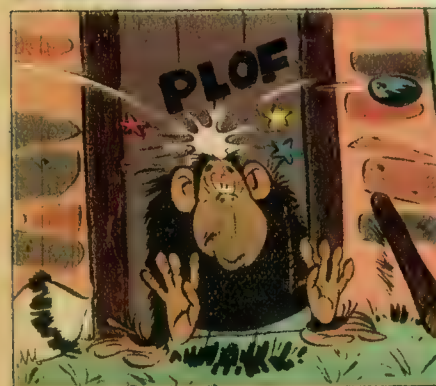

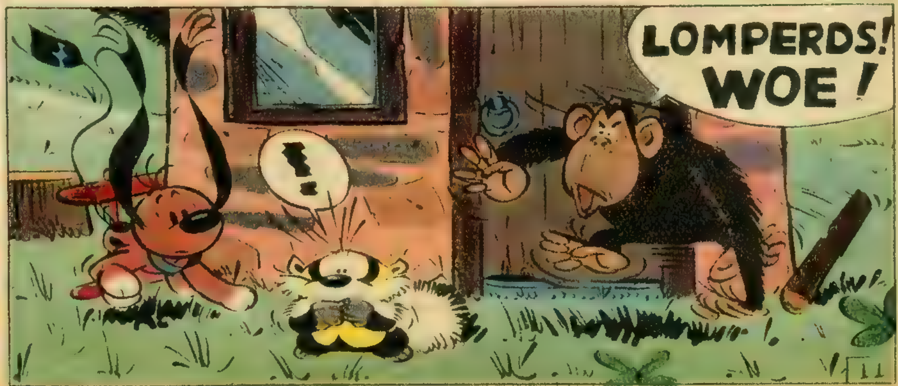

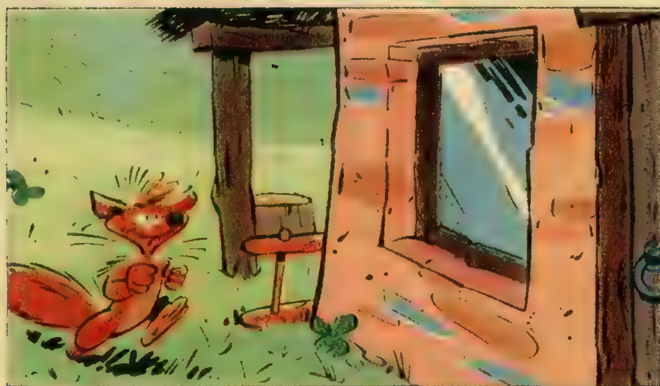

Wordt vervolgd

DE BAARD EN DE KALE

HOKUS...

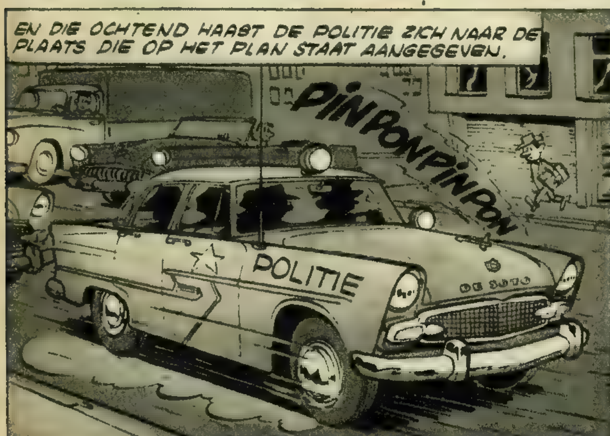

POKUS... PAS!

SCENARIO VAN ROSY TEKENINGEN VAN WILL

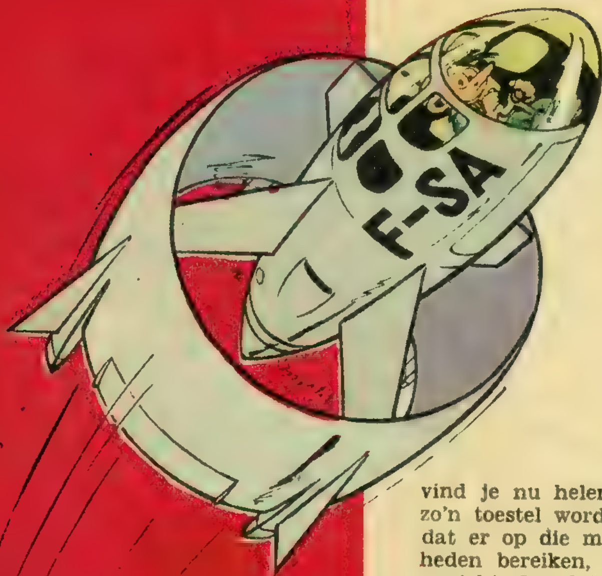

EINDE

DOOR WILL
VERHAAL DOOR ROSY

Een Reuzegrote champagnekurk!

Van het begin af aan

Als je nu een vliegtuig bekijkt, zie je dat het in grote trekken dezelfde vorm vertoont als van een vogel : een romp met platte vleugels. Het is vooral tegen deze stelling dat ZBOROWSKI van leer trekt. « De technici », beweert hij, « slaan de bal glad mis. Als ze een vliegtuig ontwerpen geven zij het altijd de traditionele vogelvorm. Daar zit de fout. Je kunt de natuur wel nadoen, maar niet verbeteren. Anders blijf je niet logisch. Aan een modern vliegtuig vind je nu helemaal niets dat logisch is. Van de dunne vlakke vleugels van zo'n toestel wordt een enorm weerstandsvermogen gevergd. Het is begrijpelijk dat er op die manier meer dan eens stukken komen. Wil je nu grotere snelheden bereiken, dan moet de vleugel versterkt worden. Gevolg : een groter gewicht. Om dat te verhelpen heb je weer een zwaardere motor nodig. Zo sukkel je in een slopje, waar niet uit te geraken is. Van het begin af aan beginnen. Dàt is de enige oplossing ! »

Een servetring kan je niet platknijpen

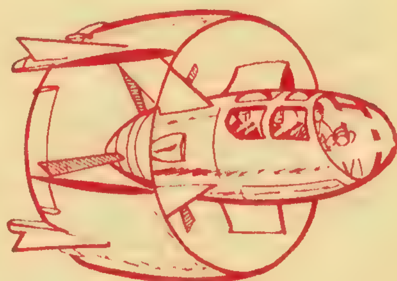
Toch bestaat zo'n ding maar uit een dun laagje metaal. Maar juist de ringvorm geeft het ding een grote stevigheid. Als we nu eens een vliegtuigvleugel een ringvorm gaven ! Middenin plaatsen we de romp en we verbinden beide gedeelten aan elkaar met een stel stevige spanten. Het ideale vliegtuig is startklaar.

« Taxi » of supersonische jager ?

Voor de coleopter bestaan er heel wat toekomstmogelijkheden. Zborowski ontwierp drie speciale types :

- DE « HANNETON »

Toerismetoestel met zes plaatsen. Twee schroefturbines die in tegengestelde zin draaien. Doorsnede van de ring : 4,1 meter.
Lengte : 5 meter.
Kruissnelheid : 600 km./u.
Vliegbereik : 2.000 km.

- DE « BRUCHE »

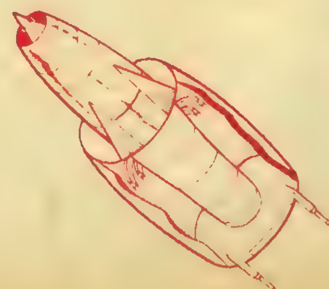
Jachtvliegtuig. Een straalmotor met naverbranding. De stuwkracht van 4.500 kg. geeft het toestel een snelheid van 1.100 km./u. Lengte : 8,4 meter. Breedte : 2,6 m. Dit aanvalsvliegtuig weegt slechts 1.910 kg.

- DE « CHARANÇON »

Zonder piloot. Van op afstand bestuurde jager. Dit toestel is ZBOROWSKI's waagstuk. Een straalmotor in de romp voor de snelheden beneden de geluidsmuur. De ringvormige vleugel vormt de luchtinlaat voor de straalmotor (type : LEDUC) die grotere snelheden toelaat.

De CHARANÇON zal een stijgsnelheid behalen van 2.100 km./u. en slechts 710 kg. wegen. Dit gewicht is een peulschilletje vergeleken met de moderne straalvliegtuigen van 10.000 kg. Zie je nu welke voordelen de coleopter ons kan bieden ?

Een reisje boven de wolken... voor een prikje

Met een donderende knal schiet uit het hartje van de stad een vreemdsoortig vliegtuig de hoogte in. Je zou zeggen : een reuzegrote champagnekurk. Niets daarvan ! Het is de coleopter, het vliegtuig van de toekomst. Eindelijk eens een toestel dat helemaal niet peperduur is.

De Oostenrijker Helmut von Zborowski is er de uitvinder van. In de Franse maatschappij S. N. E. C. M. A. heeft hij een waardevolle medewerker gevonden.

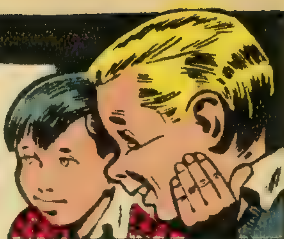
Wat beweren zij ?

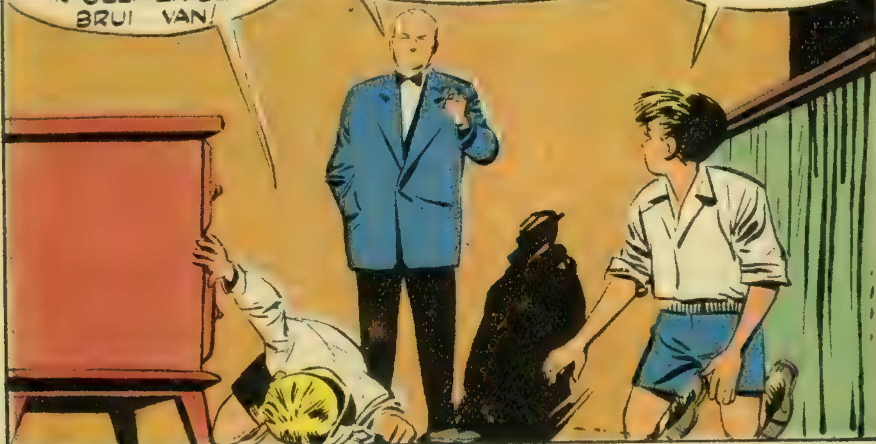
- Een ringsvormige vleugel is veel steviger dan een platte vleugel ;
- We kunnen dus een lichter en een goedkoper toestel bouwen ;
- De ringvormige vleugel verhoogt het stroomlijn-rendement van de schroeven of van de reactiemotor ;
- Gedaan met de uitgestrekte en zeer dure vliegvelden, want de vertikale start is nu een mogelijkheid geworden.

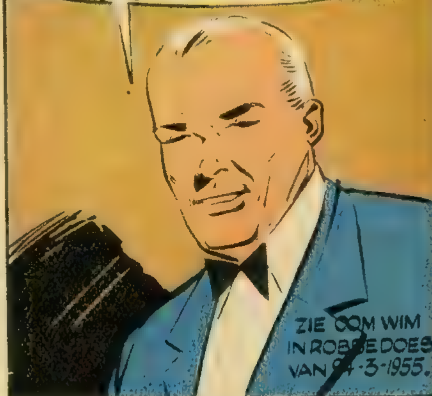

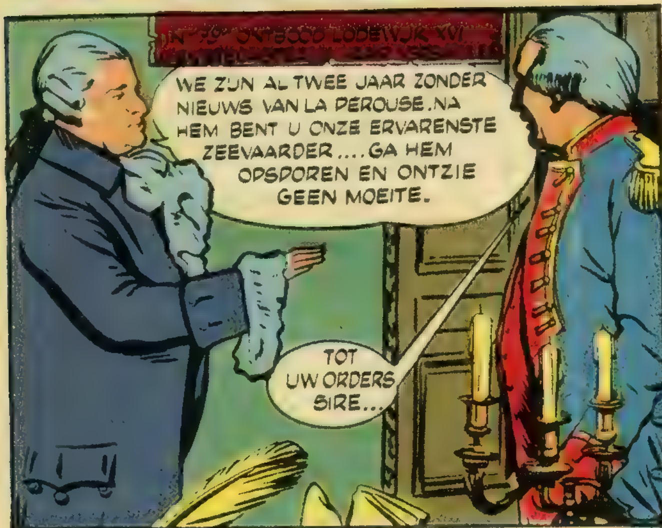
UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

OP ZOEK NAAR LA PEROUSE

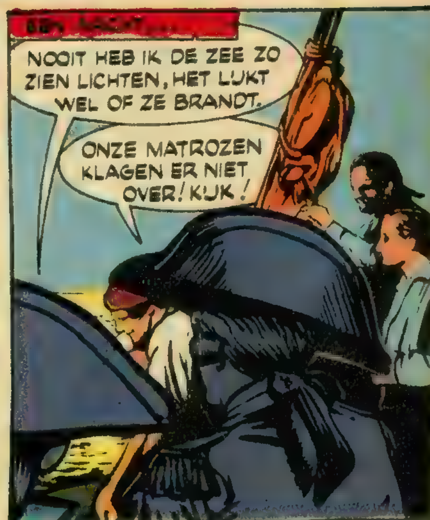

BIJ DAT LICHT ZIJN DE VISSEN GOED TE ZIEN, JE KAN ZE BIJNA UITKIEZEN!

KAAPSTAD:
"SIRIUS" HEEFT OP DE ADMIRALITEITSEILANDEN WILDEN GEZIEN MET FRANSE UNIFORMEN EN KOPPELRIEMEN AAN.
MISSCHIEN WEL OVERBLIJFSELEN VAN DE LA PÉROUSE-EXPEDITIE.

DE FREGATTEN KOERSEN DUS NAAR DE ADMIRALITEITSEILANDEN...OP EEN DAG:
WE VAREN HET EILAND BOEKA VOORBIJ!
KIJK EENS, WAT EEN PRAUWEN!

DIE KERELS SCHIJNEN ONS NIET ERG VRIENDELIJK GEZIND!
EEN STUKJE MUZIEK ZAL ZE ZACHTER STEMMEN!

EN WELDRA....
O, ZE BEGINNEN ALLEMAAL TE DANSEN!
DEZE MUZIEK HEEFT ZE ALS BIJ TOVERSLAG GEKALMEERD!
HA HA HA! WAT ZIJN ZE KODDIG!.. MAAR ZE ZULLEN KANTELEN!

NADERHAND...
ZE GEVEN ONS HUN WAPENS!
UW VIOOL IS DOELTREFFENDER DAN EEN ARTILLERIESALVO!

DE VAART GAAT DOOR...EN TENSLOTTE
WE NADEREN DE ADMIRALITEITSEILANDEN...
VLUG, MIJN KIJKER!

KORT DAARNA GAAT HET KONVOOI OP DE REE VOOR ANKER:
VERDUIVELD!...IK ZIE UNIFORMEN MET WIT EN ROOD VERSIERD....ZIJN WE DICHT BIJ HET DOEL? DAAR ZIJN PRAUWEN! DADELIJK WETEN WE HET!

MAAR WELDRA...
HELAAS, HET WAREN GEEN UNIFORMEN!...IK BEN MISLEID DOOR DE DONKERE HUID EN DE WIT MET RODE VERSIERINGEN VAN DIE INLANDERS! VAN VERRE LEKEN HET NET FRANSE UNIFORMEN!...OCH, DAN ZULLEN WE MAAR VERDER ZOEKEN.

DE EXPEDITIE BEREIKT DE TONGA EILANDEN....
LA PÉROUSE MOEST HIERLANGS.... MISSCHIEN KUNNEN DE INBOORLINGEN ONS INLICHTEN....LAAT ZE AAN BOORD KOMEN!
2

TWEE UUR LATER, OVERSTROOMT EEN MASSA INLANDERS HET DEK...MAAR DE ONDERVRAGING ONTAARDT AL GAUW IN EEN
ER IS NIETS UIT DIE WILDEN TE KRUGEN ZE ZUN TE OPGEWONDEN
ZE WORDEN AANMATIGEND EN DREIGEND!
LATEN WE HUN SCHRIK AANJAGEN!

KUK DEZE VOGELS!...ZODRA ZE WEGVLIEGEN ZAL DIE MAN ZE MET EEN SCHOT DODEN
?!!?

MAAR....
SCHIET, SCHIET DAN TOCH! WAAR WACHT JE OP?
MUN GEWEER KETST...NOG EENS!

NOG TWEE ANDERE DUIVEN WORDEN LOSGELATEN, MAAR...
MIS!
ONBEHOLPEN!
!

OP DAT OGENBLIK.

DOOD! OP SLAG!
ONZE WAPENS ZUN BETER DAN DIE VAN DE BLANKEN!
ONZE DEMONSTRATIE LOOPT FALIKANT AF!
LAAT HET DEK ONTRUIMEN! HET WORDT ER GEVAARLIJK!

KUK, COMMANDANT! DE SCHILDWACHT IS DOOR EEN PUL GEDOOD!
DROMMELS!

DE VOLGENDE DAG ECHTER.....
HIER IS DE SCHULDIGE, BRENG HEM TER DOOD ALS JE WIL...
NEE!...WE WILLEN ENKEL VREDE. LAAT HEM MAAR LOPEN.

JU BENT GOED, KOM AAN LAND MET JE MANNEN. WU GEVEN EEN FEEST VOOR JULLIE....

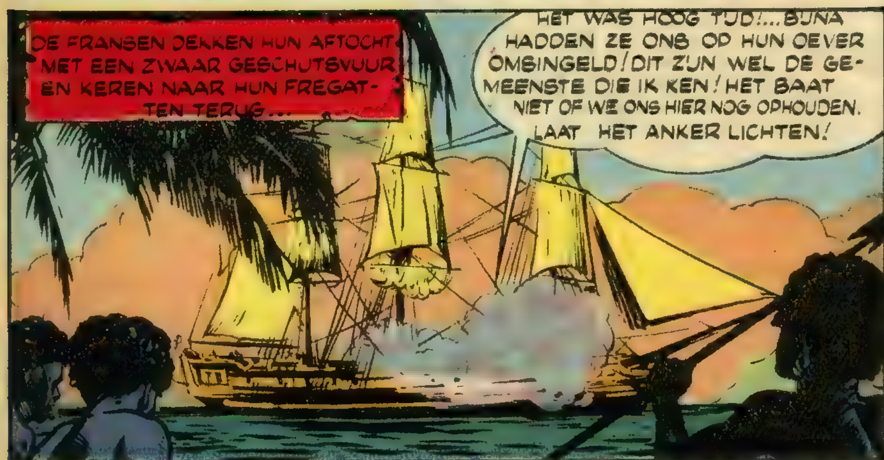

DIE AVOND...
IK HEB EEN GESCHENK VOOR JE. DEZE VOGEL ZINGT TELKENS ALS JE DIE SLINGER OMDRAAIT....
JE GESCHENKEN EREN MU... LATEN WE VRIENDEN WORDEN.

MAAR DE VOLGENDE DAG....
WAAR ZIJN ALLE INLANDERS GEBLEVEN? GISTEREN WAREN ER VEEL MEER.

INEENS....
ALARM, COMMANDANT! GEWAPENDE WILDEN RUKKEN TEGEN ONS OP! ZE KOMEN ONS UITMOORDEN...
EEN HINDERLAAG? DAT WAS HET DUS!

METEEN....
DAAR ZIJN ZE... VLUG, TERUG NAAR DE SCHEPEN!

DE FRANSEN DEKKEN HUN AFTOCHT MET EEN ZWAAR GESCHUTSVUUR EN KEREN NAAR HUN FREGATTEN TERUG...
HET WAS HOOG TIJD!...BIJNA HADDEN ZE ONS OP HUN OEVER OMSINGELD! DIT ZIJN WEL DE GEMEENSTE DIE IK KEN! HET BAAT NIET OF WE ONS HIER NOG OPHOUDEN. LAAT HET ANKER LICHTEN!

EEN POOS LATER...
WE HEBBEN DE TONGA-EILANDEN BEZOCHT, NIEUW-CALEDONIË, SANTA CRUZ EN GEEN ENKELE INLANDER IN DIE STREKEN HEEFT LA PEROUSE 'S SCHEPEN GEZIEN.
LAND AAN STUURBOORD, COMMANDANT....

INDERDAAD....

DIT EILANDJE IS ZO KLEIN DAT HET NIET OP DE KAART STAAT. ONNODIG DAT AAN TE DOEN! NEEM DE POSITIE OP EN WIJZIG DE KAART. ZE NOEMEN HET "NAVORSINGSEILAND".

D'ENTRECASTEAUX KON WEINIG VERMOEDEN DAT OP DIT EILANDJE JUIST DE OVERBLIJFSELEN LAGEN VAN DE LA PEROUSE-EXPEDITIE WELKE HIJ AL TWEE JAAR ZOCHT!

DE TOCHT GING DOOR. MAAR OP EEN DAG....
IK BEN OP EN MIJN BENEN DOEN PIJN!
U HEEFT TE VEEL ONTBERINGEN GELEDEN. IK VREES VOOR SCHEURBUIK....

WELDRA....
GOD HEEFT NIET GEWILD DAT IK MIJN TAAK VOLBRENG....IK MOET STERVEN ZONDER TE HEBBEN GEVONDEN WAT IK ZOEK...ZWEER ME DAT JIJ MIJ TAAK ZULT VOLBRENGEN...
DAT BELOOF IK, COMMANDANT!

ZO WAS HET EINDE VAN D'ENTRECASTEAUX. MAAR AL ZIJN DAN ZIJN NASPORINGEN MISLUKT, ZIJN TOCHT WAS TOCH NUTTIG.... DANK ZIJ HEM WERDEN 300 MIJL NIEUWE KUST ONTDEKT EN VERKEND.
4

Onze Knollentuin

(Vervolg van blz. 6)

maakt. Ik wil de eerste zijn om je vorderingen vast te stellen. Kan ik op je rekenen, KLEINE BEVER, ja ? So long dan...

— Sjaaarel... Sjaaarel !...

— Hier ben ik, Snuffel, wat krijgen we nu ?

— Raad eens... Een onvervalste « P. K.-knol ». Ga hem maar vlug planten want met al die koude drukte om zijn slipjas kun je nooit weten, dat hij weerom woest wordt.

En Sjarel weer aan hèt planten...

DE MISLUKTE DIEFSTAL
OF
DE PAPEGAAI VAN P. K.

P. K. had op de vogelmarkt te Antwerpen een prachtige papegaai gekocht. Het was een slim dier. Kwabbernoot leerde hem onmiddellijk tal van zinnen, die hij moest uitspreken wanneer er bezoek kwam.

De vogel begreep alles vlug, en onze achtharige beleefde veel plezier aan zijn papegaai.

Op zekere nacht, toen Piet al lang onder de wol lag, werd de papegaai wakker, door het knarsen van het slot der voordeur. Twee dieven slopen de kamer binnen. De schrandere vogel herinnerde zich zijn lessen, en riep zo luid hij kon :

— Goede nacht, zet u neer !

De twee bandieten schrokken zich een aap, en bevend over al hun ledematen, zetten ze zich aan tafel neer.

— Bedien u ! riep de papegaai hijsend. Klappertandend zaten de bandieten op hun handen te zien zonder zich te durven verroeren.

— Hebt u genoeg ? krijste de gepluimde lawaaimaker.

— J... j... ja, hakkelde een der schurken, we z... zullen m... maar vertrekken, hé.

Zachtjes schoven de bandieten naar de deur, wierpen ze plotseling open en maakten, dat ze wegkwamen.

— Goede nacht ! riep de papegaai, en tot weerziens !

Zodoende heeft de papegaai aan P. K. een onschatbare dienst bewezen, zonder dat deze het wist.

En de bandieten dachten niets anders, dan dat een gek hen had aangehouden.

Eigen Werk van
WINNETOU uit Lier.

Bravo, rakker, die knol is reuze. Alles wel overdacht ziet Snuffel niet in waarom we het niet onmiddellijk aan Piet laten zien, hij kan er niks op aanmerken. Want zie je, WINNETOU, het gebeurt wel meer, dat een knollenkweker over zijn fratsen vertelt. Om de haverklap spookt die vent weer wat anders uit en daar gaat hij nadien gewoonlijk niet fier op. Met jou knol is het hier wat anders, je steekt hem eigenlijk een pluim op de hoed. Die papegaai van hem moest een fortuin waard zijn. Het gekste is eigenlijk, dat Piet zelf daar nooit een woord over gerept heeft. Probeert hij nu misschien minder praatziek te worden ?

In elk geval, bedankt voor je knol ! Ik verzeker je, dat Snuffel er veel genoegen aan heeft beleefd. Wanneer stuur je nog wat ? Daag

Om te eindigen, rakkers, krijgen we nog een humor-knol van **LADY X** uit **Amsterdam**. Daar gaan we allen eens lekker van smullen.

— Vooruit, Sjarel, pak aan !

HET ZADEL

Op 'n goeie dag komt een opschepper voorbij de woning van een zadelmaker. Deze zit rustig zijn pijpje te roken voor zijn deur. De bluffer wil natuurlijk weer eens leuk doen en vraagt de zadelmaker :

— Ik zie, dat je zowat van alles maakt. Zou je soms ook zadels maken voor ezels ?

De zadelmaker kijkt eens terloops naar de snoeshaan en antwoordt ijskoud :

— Zeker ! Als je even wilt binnenkomen dan neem ik terstond je maat...

Eigen Werk van
LADY X uit Amsterdam.

Hoe vonden jullie dat, is het niet leuk ? Driemaal hoera voor LADY X want ze kent er wat van. Natuurlijk is de knol maar zeer kort, maar daarom is die niet minder goed. Knollen zijn soms zoals radijsjes : de kleinste zijn de fijnste.

Nu gaan we maar weer afscheid nemen en afspraak maken voor volgende week. Zorg ervoor, dat je allemaal present bent.

Tot kijk, rakkers en rakkeresjes...

Jullie toegenegen,

SNUFFEL.

Nageknold door IJZERLIJM, uit Weert.

Avontuur aan de Rio Conchos

OP EEN MOOIE zomeravond landde een schitterende Clipper op het vliegveld van Mexico. Bruingebrand als een nikker en met een koffer vol zonnige herinneringen had ik mijn land vijftien jaar geleden verlaten. Maar het vergeten kon ik niet. Het geheimzinnige land en zijn donkere bewoners bleven mij aantrekken.

Een stel douanebeambten in hun bleke maar keurige uniformen rommelden door mijn koffer, keken een tikje somber naar mijn gloednieuw Duitse fototoestel maar lieten me met een brede glimlach door. Een rammelkast van een taxi bracht mij naar mijn hotel. Ik was terug..

Zo bleef ik een vijftal dagen in de hoofdstaad rond hangen. Tot ik er eindelijk genoeg van kreeg en naar het noorden vertrok.

Mexico is een wild maar prachtig land. De grote steden mag je nu gerust modern noemen, maar in het binnenland is de natuurschoonheid nog ongerept. In Bemejillo stapte ik uit de trein en kocht er een paard en 'n gloednieuwe uitrusting. Langs oerwouden en verlaten wegen reed ik zo op naar de Rio Conchos...

Op een goeie avond bereikte ik een kleine posada in de buurt van Jimenez. Ik had een veer vermoeiende dag achter de rug en een hevige wind stak ineens op. Mijn paard brieste en stampte onrustig. Er was storm op komst. Ik vond het een geschikte gelegenheid om af te stappen en de nacht in de kroeg door te brengen. Eerst bracht ik mijn rijdier onder het afdak van de corral en toen betrad ik de zaal.

Over de toonbank hing een grote blonde kerel, blijkbaar een Amerikaan of een Scandinaviër, stomdronken... Aan de lage houten tafels speelden enkele luidruchtige Mexicanen kaart en in een hoekje zat een kleine donkere vrouw te dromen...

— Buenas noches, caballeros (goedenavond), groette ik.

De kaartspelers beantwoordden mijn groet uitbundig en de kroegbaas wuifde even met de hand. Ik dronk een glas tequilla en trachtte een praatje met de Mexicanen aan te knopen. Ondertussen stak de storm op. Het regende pijpenstelen en hevige weerlichten flitsten aan. Buiten hinnikten de paarden angstig...

Het onweder raakte echter onze koude kleren niet en de avond ging vrij vlot voorbij. Zo raakte het al aardig wat in de late uurtjes toen we ineens paardengetrappel hoorden.

De deur zwaaide open en een halfbloed strompelde naar binnen. uitgeput... Languit viel hij voor onze voeten... Het gesprek verstomde en wij snelden naar de onbekende. De man was gewond en bewusteloos. Iemand goot hem een scheut tequilla tussen de lippen. De halfbloed knipperde even met de ogen en stamelde :

— Calderon... amigos... aan de Rio...

Opgewonden begonnen de Mexicanen ondereen te praten, zodat ik er geen snars meer van begrijpen kon. Verschillende malen hoorde ik hen Calderon noemen. Nu zijn er in dit land veel lieden, die deze naam dragen. Maar ik was nieuwsgierig :

— Wie is die Calderon ?

— José Calderon! Een gewezen officier van het leger. Hij heeft een kapitein neergestoken en vluchtte daarom. Nu maakt hij met een handjevol gespuis de streek onveilig.

Ik voelde een schok. José Calderon. . was vroeger een vriend van me. Tezamen hadden we dezelfde school bezocht. Sinds mijn vertrek naar het buitenland had ik hem uit het oog verloren.

— Breng me naar die Calderon, zei ik.

Ik gooide een bundel bankbiljetten op tafel.

De mannen bekeken mij hoofdschuddend. Niemand stak evenwel zijn hand op. Iemand zei :

— Ofwel ben je gek. amigo, ofwel geef je geen rooie duit meer voor je leven.

Ik herhaalde mijn aanbod. Toen trad een grote Mexicaan vooruit. Hij verklaarde zich bereid en stak de peso's in zijn poncho. 's Anderendaags zouden wij het wagen...

De volgende morgen vroeg wachtte de man mij reeds buiten op. Een grote sombrero verborg zijn gezicht. Hij was blootvoets en zijn muildier was ongezadeld. Zwijgend reden wij naast elkaar tot wij de rivier bereikten. Wij waren reeds een tweetal uren onderweg. Naast ons kookte de rivier. Ineens klonk een schot en een kogel floot langs mijn schouder. Vlug zochten we dekking.

— Blijf waar je bent, galmde een stem, en gooi jullie wapens neer.

— José ! riep ik. José Calderon ! Ik ben het, Juan ! Herken je me niet ?

Een ogenblik bleef het stil, de man aarzelde. Toen klonk het :

— Ik heb geen vrienden meer. Doe wat ik gezegd heb. Ik heb jullie onder schot !

Een nieuwe losbranding weerklonk en een kogel sloeg naast ons tegen de rotsen. Mijn paard steigerde verschrikt en voor ik kon ingrijpen begon het wild langs de rivieroever te rennen.

Onder ons schoven de rotsen weg en struikgewas striemde mijn gezicht. Ik kon mijn rijdier niet meer tomen. Onstuimig holde het de steile oever op en struikelde... Hinnikend verdween het in de diepte. Ik kwam een eind verder in de kokende rivier terecht.

Ik was naar de haaien want ik kon niet zwemmen. Wanhopig trachtte ik een uitstekende rots te grijpen. Het lukte, maar de stroom was te sterk ik zou moeten loslaten. In een flits zag ik een man langs de afgrond rennen. José !

Hij gooide zijn sombrero en zijn wapen weg en dook in de Rio. Met krachtige slagen probeerde hij naar me toe te zwemmen, eindelijk bereikte hij me. Zijn sterke hand greep me bij de kleren. Een ogenblik zag ik zijn gezicht, maar hij gunde me geen aandacht. Moeizaam trok hij me naar de oever.

Ik voelde vaste grond onder mijn voeten en wilde de helling beklimmen. Ineens hoorde ik een schreeuw en de hand liet me los. Verschrikt draaide ik me om om mijn vriend te helpen. Te laat... De stroom was te sterk en José dook onder...

De hele namiddag rende ik wanhopig langs de rivier. Maar ik kon niets meer doen. Het deed me pijn deze plaats te verlaten. Ondanks alles wist ik, dat José mijn vriend was gebleven. Daar had hij nu met de dood voor betaald.

Met de Mexicaan ging ik naar de posada terug. Uitgeput vertelden we wat er gebeurd was. Zij ademden weer vrijer.

Calderon heb ik nooit kunnen vergeten, daarom verliet ik de Rio Conchos voor altijd.

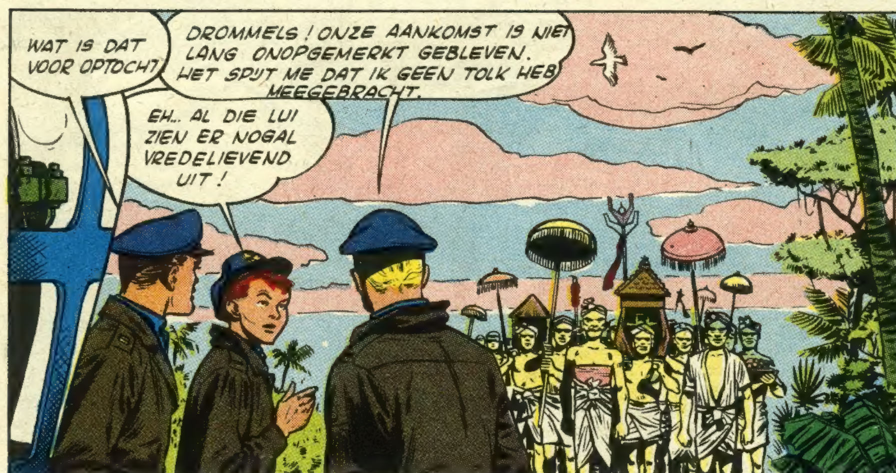
Juan de las Cruces.

BUCK DANNY

AANVAL op MALAKKA

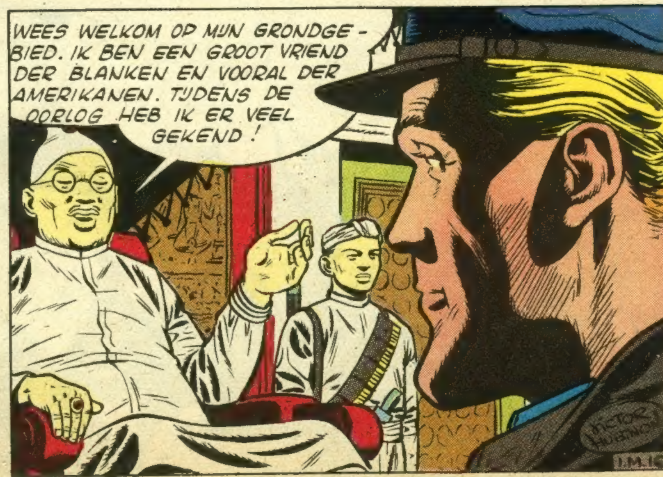

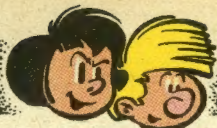

(Wordt vervolgd.)

JOHAN De Bron der Goden

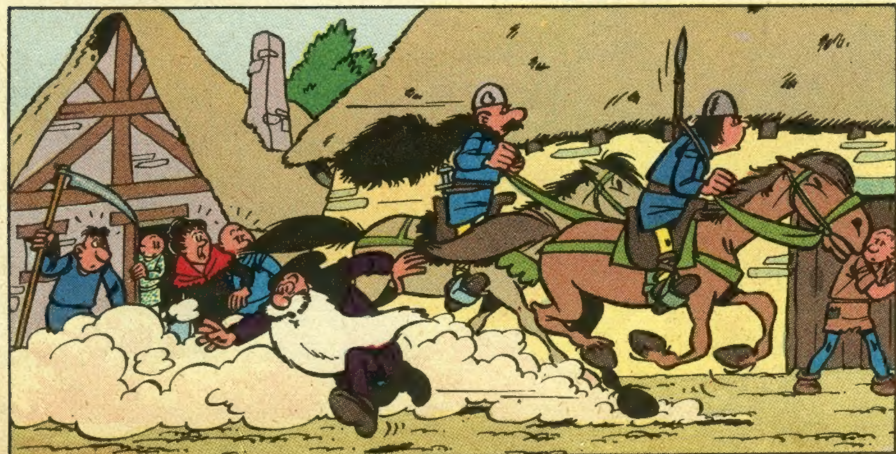

(Wordt vervolgd.)

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN en Co. Den Haag, Laan van Meerdervoort 129